

Ako se plastika zagrije do određene temperature u okruženju bez kisika, ona će se istopiti ali neće izgoriti. Nakon što se istopi početi će da vrije i da se isparava, te tu paru šaljemo kroz cijevi za hlađenje. Kada se ohladi para će se pretvoriti u tečnost, dok ce određeni dio pare sa kraćim ugljikovodici ostati kao gas. Na izlazu cijevi za hlađenje nalazi se voda koja je ispunjena balonićima čiji je zadatak da uhvate zadnje kapljice tečnog goriva te da ostave samo gas koji će onda da sagori. Ako je hlađenje cijevi za hlađenje dovoljno, u vodi ne bi trebalo da bude nikako goriva, ali ako nije voda će da zarobi preostalo gorivo koje će da pluta na površini vode i koji se kasnije lahko može izliti. Na kraju cijevi za hlađenje je željezni rezevoar, koji skuplja gorivo, te na dnu se nalazi ventil tako da se gorivo lahko može izliti.

Uređaj radi na struju (trofazna). Ima 6 nikromnih namotaja koji proizvode toplotu, i ukupno troše 6 kW energije (1 kW svaki namotaj). Namotaji se pale i gase pomoću tri releja, jedan za svaku fazu. Releji se kontrolišu pomoću termostata sa senzorom toplote, postavljenog malo ispod poklopca, tako da se energija pare može lahko kontrolisati. Plastika se mora zagrijavati postepeno, do 350 stepeni. Ovaj uređaj bi imao kapacitet od 50 litara i u njega bi moglo stati oko 30 kg plastike. Proces traje oko 4 sata, ali se znato može umanjiti dorađivanjem dizajna. Ovo gorivo se može koristiti kao multigorivo, tj. može se krostiti na dizel motorima kao i na benzinskim motorima. Mogu se koristiti i druge metode zagrijavanja plastika, ali struja je najlakša za kontolisanje jer se radi o velikim temperaturama. Neke Japanske kompanije proizvode takve uređaje, međutim ti uređaji za veličinu mog stroja bi koštali preko 100 000 KM, dok moj model košta oko 900 KM. Za izolaciju se koriste aluminiji- oksid cigle, koje su lahke kao spužva i mogu se lahko rezati u bilo koji oblik, međutim može se koristiti bilo koja vrsta izolatora. Najviše sredstava za ovaj uređaj bi otišlo na te cigle. Može raditi i tako sto bi se pomoću sagorijavanja tečnog goriva zagrijavali reaktor, te bi to omogućilo da uređaj sam sebe održava pomoću 10- 15 % proizvedenog goriva zajedno sa gasom. Uređaj može da od 60 kg plastike proizvede 60 l goriva dnevno. Uređaj mogu koristiti sve velike firme ili farme, koje imaju puno plasticnog otpada, tako čistimo našu okolinu, rješavamo se otpada a usput i zarađujemo.